Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2012 m. gegužės 3 d.*

„Dublino sistema — Reglamentas (EB) Nr. 343/2003 — Valstybės narės, atsakingos už prieglobsčio prašymo nagrinėjimą, nustatymo procedūra — Trečiosios šalies piliečiai, turintys galiojančią vizą, išduotą pagal nurodytą reglamentą atsakingos valstybės narės — Prieglobsčio prašymo pateikimas valstybėje narėje, kuri nėra atsakinga valstybė pagal šį reglamentą — Prašymas išduoti leidimą gyventi valstybėje narėje, kuri nėra atsakinga valstybė, ir prieglobsčio prašymo atsiėmimas — Prašymo atsiėmimas iki atsakingos valstybės narės sutikimo perimti prašytoją savo žinion — Atsiėmimas, lėmęs Reglamente Nr. 343/2003 įtvirtintų procedūrų nutraukimą“

Byloje C-620/10

dėl *Kammarrätten i Stockholm – Migrationsöverdomstolen* (Švedija) 2010 m. gruodžio 16 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2010 m. gruodžio 27 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Migrationsverket

prieš

Nurije Kastrati,

Valdrina Kastrati,

Valdrin Kastrati

TEISINGUMO TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas J.-C. Bonichot, teisėjai A. Prechal, K. Schiemann, L. Bay Larsen (pranešėjas) ir C. Toader,

generalinė advokatė V. Trstenjak,

posėdžio sekretorė C. Strömholm, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2011 m. lapkričio 30 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— *Migrationsverket*, atstovaujamos H. Karling ir M. Ribbenvik,

— N. Kastrati ir jos nepilnamečių vaikų, atstovaujamų *juris kandidat* H.-O. Krokstäde ir S. Kastrati,

* Proceso kalba: švedų.

— Vokietijos vyriausybės, atstovaujamos T. Henze,

— Graikijos vyriausybės, atstovaujamos M. Michelogiannaki ir L. Kotroni,

— Italijos vyriausybės, atstovaujamos G. Palmieri, padedamos *avvocato dello Stato* M. Russo,

— Nyderlandų vyriausybės, atstovaujamos C. Wissels, M. Noort, ir C. Schillemans,

— Jungtinės Karalystės vyriausybės, atstovaujamos H. Walker,

— Europos Komisijos, atstovaujamos M. Condou-Durande ir C. Tufvesson,

susipažinęs su 2012 m. sausio 12 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2003 m. vasario 18 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 343/2003, nustatančio valstybės narės, atsakingos už trečiosios šalies piliečio vienoje iš valstybių narių pateikto prieglobsčio prašymo nagrinėjimą, nustatymo kriterijus ir mechanizmus (OL L 50, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 6 t., p. 109), išaiškinimo.

2 Šis prašymas buvo pateiktas nagrinėjant Nacionalinės migracijos tarnybos (*Migrationsverket*), atsakingos už su imigracija susijusius klausimus, ir Kosovo piliečių N. Kastrati ir jos dviejų nepilnamečių vaikų Valdrina ir Valdrin ginčą dėl šios tarnybos sprendimo netenkinti jų prašymų išduoti leidimus gyventi ir suteikti prieglobstį Švedijoje ir perduoti juos pagal Reglamentą Nr. 343/2003 atsakingai valstybei narei, panaikinimo.

Teisinis pagrindas

Reglamentas Nr. 343/2003

3 Reglamento Nr. 343/2003 3 ir 4 konstatuojamosios dalys suformuluotos taip:

„(3) Tamperėje įvykusio posėdžio išvadose <...> konstatuojama, kad [bendrai Europos prieglobsčio sistemai] artimiausiu metu turėtų būti priskirtas aiškus ir veiksmingas valstybės narės, atsakingos už prieglobsčio prašymo nagrinėjimą, nustatymo būdas.

(4) Toks būdas ir valstybėms narėms, ir atitinkamiems asmenims turėtų būti grindžiamas objektyviais bei teisingais kriterijais. Jis pirmiausia turėtų padėti greitai nustatyti atsakingą valstybę narę, kad būtų galima garantuoti veiksmingą galimybę pradėti pabėgėlio statuso nustatymo procedūras ir netrukdyti siekiui greitai nagrinėti prieglobsčio prašymus.“

4 Reglamento Nr. 343/2003 1 straipsnyje įtvirtinta, kad šis reglamentas „nustato valstybės narės, atsakingos už trečiosios šalies piliečio vienoje iš valstybių narių pateikto prieglobsčio prašymo nagrinėjimą, nustatymo kriterijus ir mechanizmus“.

5 Remiantis Reglamento Nr. 343/2003 2 straipsnio c–f punktais:

„Šiame reglamente:

<...>

c) „prieglobsčio prašymas“ – trečiosios šalies piliečio pateiktas prašymas, kuris gali būti laikomas tarptautinės apsaugos valstybėje narėje prašymu pagal Ženevos konvenciją. Dėl kiekvieno tarptautinės apsaugos prašymo daroma prielaida, kad tai yra prieglobsčio prašymas, jeigu trečiosios šalies pilietis aiškiai neprašo kitokios apsaugos, dėl kurios gali būti kreipiamasi atskirai;

d) „prašytojas“ arba „prieglobsčio prašytojas“ – trečiosios šalies pilietis, pateikęs prieglobsčio prašymą, dėl kurio dar nėra priimtas galutinis sprendimas;

e) „prieglobsčio prašymo nagrinėjimas“ – bet koks kompetentingų institucijų pagal nacionalinės teisės aktus atliekamas prieglobsčio prašymo nagrinėjimas arba dėl jo priimti sprendimai ar nutarimai, išskyrus valstybės, atsakingos už prieglobsčio prašymo nagrinėjimą pagal šį reglamentą, nustatymo procedūras;

f) „prieglobsčio prašymo atsiėmimas“ – prieglobsčio prašytojo veiksmai, kuriais pagal nacionalinės teisės aktus aiškiai arba numatomai nutraukiamos procedūros, pradėtos jam pateikus prieglobsčio prašymą.“

6 Šio reglamento 3 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Valstybės narės nagrinėja kiekvieno trečiosios šalies piliečio, bet kurios iš jų pasienyje ar jų teritorijose prašančio prieglobsčio, prašymą. Prašymą nagrinėja viena valstybė narė, būtent ta, kuri yra atsakinga pagal III skyriuje nustatytus kriterijus.“

7 Nurodyto reglamento 4 straipsnyje nurodyta:

„1. Pagal šį reglamentą atsakingos valstybės narės nustatymo procedūra prasideda, kai tik valstybei narei pirmą kartą pateikiamas prieglobsčio prašymas.

<...>

5. Prieglobsčio prašytoją, kuris atsakingos valstybės narės nustatymo metu atsiėmė prieglobsčio prašymą, yra kitoje valstybėje narėje ir joje pateikia kitą prieglobsčio prašymą, laikydamasi 20 straipsnyje nustatytų sąlygų, atsiima valstybė narė, kuriai pirmiau minėtas prieglobsčio prašymas buvo pateiktas, kad būtų baigtas už prieglobsčio prašymo nagrinėjimą atsakingos valstybės narės nustatymo procesas.

Šios pareigos nebelieka, jei prieglobsčio prašytojas tuo metu yra ne trumpiau kaip trims mėnesiams išvykęs iš valstybių narių teritorijų arba iš valstybės narės gavęs buvimo dokumentą.“

8 Siekiant nustatyti Reglamento Nr. 343/2003 3 straipsnio 1 dalyje nurodytą „atsakingą valstybę narę“, šio reglamento III skyriuje, apimančiame 5–14 straipsnius, įtvirtintas objektyvių ir hierarchine tvarka išdėstytų kriterijų sąrašas.

9 Remiantis šio reglamento 5 straipsnio 2 dalimi, pagal tuos kriterijus atsakinga valstybė narė nustatoma atsižvelgiant į padėtį tuo metu, kai prieglobsčio prašytojas pirmą kartą kuriai nors valstybei narei pateikė savo prašymą.

10 Minėto reglamento 9 straipsnio 2 dalyje, be kita ko, numatyta, kad jei prieglobsčio prašytojas turi galiojančią vizą, „atsakinga valstybė narė“ pagal šį reglamentą yra tą vizą išdavusi valstybė narė.

11 Reglamento Nr. 343/2003 V skyriuje „Perėmimas ir atsiėmimas“ esantis 16 straipsnis suformuluotas taip:

„1. Valstybė narė, pagal šiame reglamente nustatytus kriterijus atsakinga už prieglobsčio prašymo nagrinėjimą, įpareigojama:

a) 17–19 straipsniuose nustatytomis sąlygomis perimti savo žinion prašytoją, prieglobsčio prašymą pateikusį kitoje valstybėje narėje;

b) išnagrinėti prieglobsčio prašymą;

c) 20 straipsnyje nustatytomis sąlygomis atsiimti prašytoją, kurio prašymas yra nagrinėjamas ir kuris be leidimo yra kitoje valstybėje narėje;

d) 20 straipsnyje nustatytomis sąlygomis atsiimti prašytoją, atsiėmusį nagrinėjamą prašymą ir pateikusį prašymą kitoje valstybėje narėje;

e) 20 straipsnyje nustatytomis sąlygomis atsiimti trečiosios šalies pilietį, kurio prašymą ji yra atmetusi ir kuris be leidimo yra kitoje valstybėje narėje.

<...>

3. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytos pareigos nebetaikomos, jei atitinkamas trečiosios šalies pilietis ne trumpiau kaip tris mėnesius yra išvykęs iš valstybės narės teritorijos, išskyrus atvejus, kai tas trečiosios šalies pilietis turi atsakingos valstybės narės išduotą galiojantį buvimo dokumentą.

4. Šio straipsnio 1 dalies d ir e punktuose nurodytos pareigos taip pat nebetaikomos, jei už prieglobsčio prašymo nagrinėjimą atsakinga valstybė, prašymą atsiėmus ar jį atmetus, yra patvirtinusi ir faktiškai įgyvendinusi nuostatas, kurių reikia, kad tas trečiosios šalies pilietis galėtų vykti į savo kilmės šalį arba kitą šalį, į kurią jis gali teisėtai keliauti.“

12 Reglamento Nr. 343/2003 17 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Jei valstybė narė, kuriai buvo pateiktas prieglobsčio prašymas, mano, kad už to prašymo nagrinėjimą yra atsakinga kita valstybė narė, ji gali kuo skubiau ir jokiu būdu ne vėliau kaip per tris mėnesius nuo to prašymo pateikimo, kaip nustatyta 4 straipsnio 2 dalyje, dienos kreiptis į tą kitą valstybę narę, kad ši perimtų prašytoją savo žinion.

Jei prašymas perimti prašytoją savo žinion per tris mėnesius nepateikiamas, atsakomybė už prieglobsčio prašymo nagrinėjimą tenka valstybei, kurioje tas prieglobsčio prašymas buvo pateiktas.“

13 Nurodyto reglamento 18 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Prašoma valstybė narė atlieka reikalingus patikrinimus ir sprendimą dėl prašymo perimti prieglobsčio prašytoją savo žinion pateikia per du mėnesius nuo prašymo gavimo dienos.“

14 To paties reglamento 19 straipsnio 1 ir 3 dalys suformuluotos taip:

„1. Jei prašoma valstybė narė sutinka, kad ji turėtų perimti prašytoją savo žinion, ta valstybė narė, kurioje yra pateiktas prieglobsčio prašymas, praneša prašytojui apie sprendimą nenagrinėti prašymo ir pareigą perduoti prašytoją atsakingai valstybei narei.

<...>

3. Prašytojas iš valstybės narės, kurioje buvo pateiktas prieglobsčio prašymas, atsakingai valstybei narei perduodamas pagal pirmosios valstybės narės nacionalinės teisės aktus, atitinkamoms valstybėms narėms pasikonsultavus, kiek praktiškai įmanoma greičiau, bet ne vėliau kaip per šešis mėnesius nuo prašymo perimti prašytoją savo žinion gavimo arba nuo sprendimo dėl skundo ar peržiūrėjimo priėmimo, jei sprendimo vykdymas buvo sustabdytas.“

15 Reglamento Nr. 343/2003 20 straipsnyje nustatyta prieglobsčio prašytojo atsiėmimo tvarka pagal to paties reglamento 4 straipsnio 5 dalį ir 16 straipsnio 1 dalies c, d ir e punktus.

Direktyva 2005/85

16 Iš 2005 m. gruodžio 1 d. Tarybos direktyvos 2005/85/EB, nustatančios būtiniausius reikalavimus dėl pabėgėlio statuso suteikimo ir panaikinimo tvarkos valstybėse narėse (OL L 326, p. 13), 29 konstatuojamosios dalies matyti, kad ši direktyva neturi įtakos Reglamentu Nr. 343/2003 įtvirtintoms taisyklėms.

17 Direktyvos 2005/85 19 straipsnyje „Procedūra atsiėmus prašymą“ nustatyta:

„1. Jeigu valstybės narės numato galimybę tiesiogiai atsiimti prašymą pagal nacionalinės teisės aktus, kai prieglobsčio prašytojas tiesiogiai atsiima savo prieglobsčio prašymą, valstybės narės užtikrina, kad sprendžiančioji institucija priimtų sprendimą nutraukti nagrinėjimą arba atmesti prašymą.

2. Valstybės narės taip pat gali nuspręsti, kad sprendžiančioji institucija gali nuspręsti nutraukti nagrinėjimą, nepriėmusi sprendimo. Tokiu atveju valstybės narės užtikrina, kad sprendžiančioji institucija įrašytų pastabą į prašytojo bylą.“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

Prašymas išduoti leidimus gyventi, pateiktas iki N. Kastrati ir jos vaikų atvykimo į Sąjungos teritoriją

18 2004 m. N. Kastrati Kosove susipažino su Švedijos piliečiu Kastrati, kuris nuo 1992 m. gyveno Švedijoje. Šis asmuo nėra N. Kastrati nepilnamečių vaikų tėvas.

19 2007 m. rugsėjo 20 d. Švedijos Karalystės ambasadoje Skopjė mieste (Buvusi Jugoslavijos Respublika Makedonija) N. Kastrati ir jos vaikai pateikė prašymą išduoti leidimus gyventi Švedijoje, remdamiesi ryšiu su Kastrati.

20 2008 m. gegužės 13 d. *Migrationsverket* atmetė jų prašymą nusprendusi, kad tarp N. Kastrati ir Kastrati nėra ryšio, kuris pateisintų leidimų gyventi išdavimą N. Kastrati ir jos vaikams. N. Kastrati ir jos vaikams pateikus skundą *länsrätten i Skåne län – Migrationsdomstolen* (Skonės apygardos administracinis teismas imigracijos byloms), šis 2008 m. gruodžio 23 d. sprendimu patvirtino prašymų išduoti leidimus gyventi atmetimą.

21 Dėl šio sprendimo N. Kastrati ir jos vaikai padavė apeliacinį skundą *Kammarrätten i Stockholm – Migrationsöverdomstolen* (Stokholmo imigracijos bylų apeliacinis administracinis teismas), tačiau vėliau šio skundo atsisakė. Dėl šios priežasties 2009 m. kovo 19 d. teismas nusprendė išbraukti bylą iš registro.

Prieglobsčio pašymas ir naujas prašymas išduoti leidimą gyventi, pateikti N. Kastrati ir jos vaikų atvykus į Sąjungos teritoriją

22 2009 m. kovo 3 d. N. Kastrati ir jos vaikai atvyko į Švediją su Prancūzijos valdžios institucijų išduota galiojančia trumpalaikio buvimo viza.

23 2009 m. balandžio 30 d., nepateikę prieglobsčio prašymų Prancūzijoje, jie šiuos prašymus pateikė Švedijoje, kur buvo nuo pat atvykimo į Sąjungos teritoriją.

24 Tačiau kadangi N. Kastrati ir jos vaikai turėjo Prancūzijos valdžios institucijų išduotą galiojančią vizą, 2009 m. birželio 4 d. *Migrationsverket*, remdamasi Reglamento Nr. 343/2003 9 straipsnio 2 dalyje įtvirtintu kriterijumi, paprašė šių institucijų perimti juos savo žinion pagal to paties reglamento 16 straipsnio 1 dalies a punktą.

25 2009 m. birželio 16 d. N. Kastrati ir jos vaikai pateikė naują prašymą išduoti leidimą gyventi Švedijoje, vėl remdamiesi ryšiu su Kastrati.

26 2009 m. birželio 22 d. jie atsiėmė savo prašymus suteikti prieglobstį Švedijoje, kuriuos, anot jų pačių, pateikė tik patarus *Migrationsverket*. Be to, iš pagrindinėje byloje ginčijamo sprendimo, perduoto kartu su nacionalinės bylos medžiaga, nematyti, kad N. Kastrati ir jos vaikai remtųsi kokiu nors persekiojimo motyvu siekdami gauti pabėgėlių statusą.

27 2009 m. liepos 23 d. Prancūzijos valdžios institucijos, nežinodamos apie minėtą atsiėmimą, patenkino prašymą perimti N. Kastrati ir jos vaikus savo žinion.

28 2009 m. liepos 30 d. sprendimu *Migrationsverket* atmetė prašymus išduoti leidimus gyventi ir prieglobsčio prašymus. Visų pirma dėl naujo prašymo išduoti leidimą gyventi *Migrationsverket* nusprendė, kad jos 2008 m. gegužės 13 d. priimtas pirmasis sprendimas tapo galutinis. Antra, prieglobsčio prašymus ji atmetė todėl, kad nagrinėjamu atveju Prancūzijos Respublika buvo atsakinga valstybė. Galiausiai ji nusprendė perduoti suinteresuotuosius asmenis Prancūzijai pagal Reglamento Nr. 343/2003 19 straipsnio 1 ir 3 dalis.

29 N. Kastrati ir jos vaikai apskundė šį sprendimą dėl atmetimo *länsrätten i Skåne län – Migrationsdomstolen*.

30 2009 m. rugsėjo 15 d. sprendimu šis teismas panaikino 2009 m. liepos 30 d. sprendimą dėl atmetimo, nusprendęs, kad *Migrationsverket* sprendimo priėmimo metu Reglamento Nr. 343/2003 taikymo sąlygos nebuvo įvykdytos, nes N. Kastrati ir jos vaikai atsiėmė savo prieglobsčio prašymus. Šiuo pagrindu jis grąžino bylą šiai tarnybai, kad prašymai išduoti leidimus gyventi Švedijoje būtų išnagrinėti iš naujo ištyrus tariamą ryšį.

31 Savo sprendime *länsrätten i Skåne län – Migrationsdomstolen* pažymėjo, kad N. Kastrati ir jos vaikų pateikti prieglobsčio prašymai buvo atsiimti po to, kai kompetentinga Švedijos institucija, siekdama užbaigti kompetentingos valstybės narės nustatymo procedūrą, kreipėsi į Prancūzijos valdžios institucijas, tačiau iki šių institucijų 2009 m. liepos 23 d. išreikšto sutikimo perimti suinteresuotuosius asmenis savo žinion ir iki *Migrationsverket* pranešimo šiems asmenims apie jos 2009 m. liepos 30 d. sprendimą perduoti juos Prancūzijos Respublikai.

32 *Migrationsverket* padavė apeliacinį skundą prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui ir iš esmės teigė, kad iš Reglamento Nr. 343/2003 nematyti, jog atsakingos valstybės narės pareiga perimti prieglobsčio prašytoją, prieglobsčio prašymą pateikusį kitoje valstybėje narėje, savo žinion išnyksta atsiėmus prieglobsčio prašymą.

33 Savo sprendime prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas aiškina, kad savo 2008 m. birželio 30 d. sprendime (MIG 2008:28) jis nusprendė, jog atsiėmus prieglobsčio prašymą Reglamentas Nr. 343/2003 netampa netaikytinas. Vis dėlto bylos, kurioje buvo priimtas šis sprendimas, aplinkybės skyrėsi nuo dabar jo nagrinėjamos bylos, nes ankstesnėje byloje nagrinėtas prieglobsčio prašymas buvo atsiimtas tik po to, kai suinteresuotajam asmeniui pagal šio reglamento 19 straipsnio 1 dalį buvo pranešta apie sprendimą perduoti jį atsakingai valstybei narei.

34 Be to, jis nurodė *Migrationsverket* kelių valstybių, kuriose taikoma Dublino sistema, atžvilgiu atlikto administracinio tyrimo dėl prieglobsčio prašymo atsiėmimo reikšmės Reglamentui Nr. 343/2003 taikyti rezultatus. Buvo nustatytos trys skirtingos pozicijos. Pagal pirmąją poziciją nuo to momento, kai reglamentas tampa taikytinas, prieglobsčio prašymo nagrinėjimo procedūrą galima baigti tik remiantis vienu iš jo 16 straipsnio 3 ir 4 dalyse numatytų motyvų. Pagal antrąją poziciją, atvirkščiai, šis reglamentas nebetaikomas, jei tik vienoje valstybėje narėje pateiktas prieglobsčio prašymas atsiimtas. Galiausiai pagal trečiąją poziciją tai, ar minėtas reglamentas tebetaikomas, ar ne, lemia atsakingos valstybės narės nustatymo procedūros momentas, kuriuo atsiimamas prieglobsčio prašymas.

35 Tokiomis aplinkybėmis *Kammarrätten i Stockholm – Migrationsöverdomstolen* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1. Atsižvelgiant, be kita ko, į Reglamento Nr. 343/2003 5 straipsnio 2 dalį ir (arba) į tai, kad reglamente nėra kitų nuostatų dėl valstybės narės atsakomybės už prieglobsčio prašymo nagrinėjimą nebetaikymo nei išdėstytosios 4 straipsnio 5 dalies antroje pastraipoje ir 16 straipsnio 3 bei 4 dalyse, ar šis reglamentas turi būti aiškinamas kaip reiškiantis, kad prieglobsčio prašymo atsiėmimas neturi įtakos jo taikytinumui?

2. Ar atsakant į pirmąjį klausimą svarbu, kurioje procedūros stadijoje prieglobsčio prašymas atsiimamas?“

Dėl prejudicinių klausimų

36 Pirmiausia reikia konstatuoti, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pageidauja gauti išaiškinimą dėl įtakos, kurią gali turėti prieglobsčio prašymo atsiėmimas Reglamento Nr. 343/2003 taikymui.

37 Tačiau šiuo klausimu pažymėtina, kad, kiek tai susiję su pagrindinės bylos faktinėmis aplinkybėmis, aprašytomis, be kita ko, šio sprendimo 18–21 ir 26 punktuose, N. Kastrati ir jos vaikai teigia, jog iš tikrųjų jie niekada neketino pateikti prieglobsčio prašymo, kaip jis suprantamas pagal Reglamento Nr. 343/2003 2 straipsnio c punktą.

38 Vis dėlto tik prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas yra kompetentingas įvertinti tokio teiginio svarbą. Teisingumo Teismas turi priimti sprendimą remdamasis prašyme priimti prejudicinį sprendimą išdėstytais faktiniais ir teisiniais argumentais (2010 m. spalio 21 d. Sprendimo *B.*, C-306/09, Rink. p. I-10341, 47 punktas).

39 Atsižvelgiant į šias pirmines pastabas ir į pagrindinės bylos aplinkybes, savo klausimais, kuriuos tikslinga nagrinėti kartu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia sužinoti, ar Reglamentą Nr. 343/2003 reikia aiškinti taip, kad atsiėmus prieglobsčio prašymą, kaip jis apibrėžtas jo 2 straipsnio c punkte, prieš už šio prašymo nagrinėjimą atsakingai valstybei narei sutinkant perimti prašytoją savo žinion šis reglamentas nebetaikomas.

40 Reikia patikslinti, kad pagal Reglamento Nr. 343/2003 17 straipsnio 1 dalies pirmą pastraipą, jei valstybė narė, kuriai buvo pateiktas prieglobsčio prašymas, mano, kad už to prašymo nagrinėjimą yra atsakinga kita valstybė narė, ji gali kreiptis į tą kitą valstybę narę, kad ši perimtų prašytoją savo žinion.

41 Be to, primintina, kad iš minėto reglamento 1 straipsnio išplaukia, kad juo siekiama įtvirtinti valstybės narės, atsakingos už trečiosios šalies piliečio vienoje iš valstybių narių pateikto prieglobsčio prašymo pagrįstumo nagrinėjimą, nustatymo kriterijus ir mechanizmus.

42 Taigi. jei, kaip pagrindinėje byloje, prašytojas atsiima savo vienintelį prieglobsčio prašymą prieš valstybei, į kurią kreiptasi, sutinkant perimti jį savo žinion, pagrindinis Reglamento Nr. 343/2003 tikslas – už prieglobsčio prašymo nagrinėjimą atsakingos valstybės narės paieška siekiant užtikrinti prašytojo tinkamumo būti pripažintam pabėgėliu veiksmingą įvertinimą – nebegali būti pasiektas.

43 Be to, reikia konstatuoti, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas aiškiai nesureguliavo situacijų, kaip antai susiklostė pagrindinėje byloje, kai prieglobsčio prašytojai atsiima savo prašymus ir nepateikia jų bent dar vienoje valstybėje narėje.

44 Kitokios išvados negalima daryti ir remiantis Reglamento Nr. 343/2003 4 straipsnio 5 dalies antros pastraipos, ir 16 straipsnio 3 ir 4 dalių, kurias savo klausimuose taip pat nurodo prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, formuluotėmis.

45 Tiesa, kad šiose nuostatose iš esmės išsamiai nustatyta, kokiais atvejais išnyksta už prieglobsčio prašymo nagrinėjimą atsakingos valstybės narės pareigos „perimti savo žinion“ arba „atsiimti“ prašytoją, pateikusį prieglobsčio prašymą kitoje nei atsakingoji valstybėje narėje. Tačiau jose preziumuojamas prieglobsčio prašymo, kurį atsakingoji valstybė narė turi išnagrinėti, nagrinėja ar dėl kurio ji jau priėmė sprendimą, buvimas.

46 Beje, tas pats pasakytina ir dėl Reglamento Nr. 343/2003 5 straipsnio 2 dalies.

47 Taigi atsiėmus prieglobsčio prašymą tokiomis aplinkybėmis, kaip nagrinėjamosios pagrindinėje byloje, būtent prieš valstybei, į kurią kreiptasi, sutinkant perimti prieglobsčio prašytoją savo žinion, Reglamentas Nr. 343/2003 nebetaikomas.

48 Šiomis aplinkybėmis valstybė narė, kurios teritorijoje pateiktas prašymas, turi priimti dėl tokio atsiėmimo būtinus sprendimus, t. y. be kita ko, nutraukti prašymo nagrinėjimą ir išsaugoti su juo susijusią informaciją prašytojo byloje.

49 Atsižvelgiant į visus išdėstytus argumentus, į pateiktus klausimus reikia atsakyti, kad Reglamentas Nr. 343/2003 turi būti aiškinamas taip, kad, atsiėmus jo 2 straipsnio c punkte apibrėžtą prieglobsčio prašymą prieš už šio prašymo nagrinėjimą atsakingai valstybei narei sutinkant perimti prašytoją savo žinion, šis reglamentas nebetaikomas. Tokiu atveju valstybė narė, kurios teritorijoje pateiktas prašymas, turi priimti dėl tokio atsiėmimo būtinus sprendimus, t. y. be kita ko, nutraukti prašymo nagrinėjimą ir išsaugoti su juo susijusią informaciją prašytojo byloje.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

50 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (ketvirtoji kolegija) nusprendžia:

2003 m. vasario 18 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 343/2003, nustatantis valstybės narės, atsakingos už trečiosios šalies piliečio vienoje iš valstybių narių pateikto prieglobsčio prašymo nagrinėjimą, nustatymo kriterijus ir mechanizmus, turi būti aiškinamas taip, kad, atsiėmus jo 2 straipsnio c punkte apibrėžtą prieglobsčio prašymą prieš už šio prašymo nagrinėjimą atsakingai valstybei narei sutinkant perimti prašytoją savo žinion, šis reglamentas nebetaikomas. Tokiu atveju valstybė narė, kurios teritorijoje pateiktas prašymas, turi priimti dėl tokio atsiėmimo būtinus sprendimus, t. y. be kita ko, nutraukti prašymo nagrinėjimą ir išsaugoti su juo susijusią informaciją prašytojo byloje.

Parašai.